

EN TOEN WAREN ER NUL

(And then there were none)

Een thriller in drie bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaald

door

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN TOEN WAREN ER NUL - AND THEN THERE WERE NONE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1944 BY SAMUEL FRENCH LTD.

Copyright: © 1972 IN RENEWAL BY AGATHA CHRISTIE

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Rogers
Narracott
Mrs. Rogers
Vera Claythorne
Philip Lombard
Anthony Marston
William Blore
Generaal Mackenzie
Emily Brent
Sir Lawrence Wargrave
Dr. Armstrong

PLAATS VAN HANDELING:

De woonkamer in een huis op Indian Island, voor de kust van Devon.

TIJD VAN HANDELING: Heden.

EERSTE BEDRIJF: een avond in augustus.

TWEEDE BEDRIJF:

eerste scène: de volgende morgen.

tweede scène: dezelfde dag, 's middags.

DERDE BEDRIJF:

eerste scène: dezelfde dag, 's avonds.

tweede scène: de volgende morgen.

DECOR:

Woonkamer van het huis op Indian Island. Het is een heel moderne kamer, luxueus ingericht. Het is een heldere, zonnige avond. Nagenoeg de gehele achterkant van het toneel is een raam dat direct op zee uitkijkt. Openstaande tuindeuren (jaloeziedeuren) in het midden geven toegang tot een terras. Het moet de indruk wekken of men aan dek van een oceaan- stomer is en nagenoeg boven de zee uitsteekt. Rechts op het balkon staat een stoel, en men moet aannemen dat de hoofdingang van het huis een trap is aan de linkerkant van het balkon. Ook rechts is een trap, maar deze komt niet rechtstreeks van de steiger, maar gaat omhoog naar een pad rond het huis. Het huis is namelijk tegen een steile helling gebouwd. Door de openstaande tuindeuren is een groot deel van het terras te zien. Links naast de ramen is een deur naar de eetkamer. Links voor is een deur naar de vestibule. Naast de deur een belkoord. Rechts achter is een deur naar de studeerkamer. Midden rechts een haard waarboven een reproductie van het kinderrijmpje de 'Tien kleine negertjes' hangt. (zie achter in het boekje) Op de schoorsteenmantel staat een groep van tien kleine negerfiguurtjes. Ze staan heel dicht bij elkaar, zodat het moeilijk te zien is wat het werkelijke aantal is. De kamer is spaarzaam gemeubileerd met moderne meubelen. In het midden twee sofa's die niet tegen elkaar staan. Links achter een kleine tafel en een stoel. Een leunstoel met een krukje rechts ernaast staat links voor evenals een boekenkast. Rechts achter is een brede vensterbank waarin men kan zitten en voor de schoorsteenmantel staat een kastje met drankflessen. Rechts voor een krukje. Voor de haard ligt een grote witte berenhuid met de kop er nog aan. Een leunstoel met krukje rechts midden. Een vierkante Turkse tafel naast de haard. Een bank met tafel links ervan staat voor het achterraam rechts.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, is Rogers bezig de laatste hand te leggen aan het opruimen van de kamer. Hij zet rechts voor wat flessen neer. Rogers is een bekwame bediende van middelbare leeftijd. Hij is geen butler, maar een soort huisknecht. Snel en handig. Hij is wel een beetje onoprecht en stiekem. Buiten klinkt het geluid van zeemeeuwen. Op zee klinkt het geluid van een hoorn van een motorboot. Mrs. Rogers komt uit de eetkamer. Ze is een magere, zorgelijke en angstig kijkende vrouw. Narracott komt links binnen. Hij heeft een mand met allerlei pakjes bij zich.

Narracott: De eerste groep komt eraan in de boot van Jim. De anderen zullen er wel niet ver achter zitten.

Mrs. Rogers: Goedenavond, Fred.

Narracott: Goedenavond, Mrs. Rogers.

Mrs. Rogers: Is dat de boot?

Narracott: Ja.

Mrs. Rogers: Oh jeetje, nu al? Heb je overal aan gedacht?

Narracott: *(geeft haar de mand)* Ik geloof het wel. Citroenen, slippers, room. Eieren, tomaten en boter. Dat was het toch, hè?

Mrs. Rogers: Klopt. Mijn hoofd loopt gewoon om. De meisjes komen pas morgenochtend en alle gasten komen vanavond al.

Rogers: Rustig, Ethel, alles is *pico bello* voor elkaar. Ziet het er niet netjes uit, Fred?

Narracott: Volgens mij wel. Beetje kaal, maar rijke mensen houden van dat soort kale kamers.

Mrs. Rogers: Rijke mensen zijn gek.

Narracott: Die knaap die dit huis gebouwd heeft, was nu eens echt gek. Dit hier heeft geld gekost! En dan is hij het in enen zat en zet de hele zwik te koop.

Mrs. Rogers: Ik snap waarachtig niet waarom Owens het wilde kopen. Op een eiland wonen...!

Rogers: Oh, schiet toch op, Ethel, breng die handel naar de keuken. Ze kunnen ieder moment binnenkomen.

Mrs. Rogers: Die steile klim zal wel weer een excuus voor een borrel zijn, denk ik. Eén van de vele. *(de hoorn van de boot is weer te horen)*

Narracott: Dat's jonge Jim. Ik zal maar eens gaan kijken. Twee van de heren komen met de wagen, als ik het goed heb begrepen. *(gaat naar het balkon)*

Mrs. Rogers: *(roept hem na)* Ik moet morgenochtend minstens vijf broden hebben en acht flessen melk, denk je daaraan?

Narracott: Goe-oed. (*Mrs. Rogers zet de mand op de vloer links achter en gaat naar de vestibule*)

Rogers: Vergeet de olie voor de motor niet, Fred. Ik moet hem echt morgen bijvullen, anders zitten we zonder licht.

Narracott: (*gaat links af*) Ik denk dat het nu wel op het station zal staan. Ik breng het morgenvroeg direct.

Rogers: En help even met de bagage, als je wilt.

Narracott: Oké!

Mrs. Rogers: (*komt binnen met een lijst*) Ik had nog vergeten je een lijst met de gasten te geven, Tom.

Rogers: Dankjewel, meisje. (*kijkt vluchtig door de lijst*) Hmm, dat ziet er ook niet bepaald deftig uit. Miss Claythorne. Waarschijnlijk de secretaresse.

Mrs. Rogers: Ik mag secretaresses niet. Nog erger dan verpleegsters, ze hebben een airtje over zich van heb ik jou daar en het personeel is gewoon lucht voor ze.

Rogers: Hou op met dat gemopper, Ethel, en schiet nu eindelijk eens wat op in die sjeke keuken van je.

Mrs. Rogers: (*pakt de mand en af*) Veel te veel van die moderne flauwekul, waar je niks mee kunt doen! (*de stemmen van Vera en Lombard zijn buiten hoorbaar. Rogers gaat bij de middendeur staan om ze te ontvangen. Hij is nu ineens de goedge trainde, eerbiedige huisknecht. Vera en Lombard komen vanaf links het balkon op. Zij is een knap meisje van vijfentwintig. Hij is een aantrekkelijke, slanke man van vijfendertig, gebruind, een beetje een avonturier*)

Lombard: (*kijkt geïnteresseerd de kamer rond*) Dus hier moeten we zijn!

Vera: Oh, wat leuk!

Rogers: Miss Claythorne!

Vera: U moet - Rogers zijn.

Rogers: Inderdaad, goedenavond, Miss.

Vera: Goedenavond, Rogers. Wil je de bagage van mij en kapitein Lombard naar boven brengen?

Rogers: Zeker, Miss. (*hij gaat links af*)

Vera: (*tegen Lombard*) Ben jij hier al eens eerder geweest?

Lombard: Nee, maar ik heb er al wel het nodige over gehoord.

Vera: Van meneer en mevrouw Owen?

Lombard: Nee. Johnny Brewer, een vriendje van me heeft dit huis gebouwd, een treurig aangrijpend verhaal, zogezegd.

Vera: Een liefdesstory?

Lombard: Inderdaad, dat is nog het ergste van alles. Hij was behoorlijk welgesteld en werd verliefd op de beroemde Lily Logan, trouwde haar, kocht dit eiland en bouwde dit huis voor haar.

Vera: Klinkt heel romantisch.

Lombard: Arme Johnny! Hij dacht dat hij haar kon houden door haar van de rest van de wereld af te zonderen - er was hier zelfs geen telefoon.

Vera: Maar lieve Lily werd het natuurlijk binnen de kortste keren zat in haar ivoren toren - en ontsnapte.

Lombard: Precies. Johnny is weer teruggegaan naar Wall Street, verdiende weer een paar miljoen en verkocht de hele boel.

Vera: En nu zijn wij hier. Kom, ik zal mevrouw Owen eens gaan opzoeken. De anderen zullen ook zo wel komen.

Lombard: (*houdt haar tegen*) Ik vind het heel ongeleefd om mij hier zomaar alleen te laten.

Vera: Oh ja? Nu, ik vroeg me gewoon af waar ze is.

Lombard: Ze komt wel als ze klaar is. Denk je dat wij (*hij knikt naar de drankkast*) iets te drinken kunnen pakken, terwijl we wachten? Ik sta volkomen droog. (*hij schenkt wat in*)

Vera: Natuurlijk wel.

Lombard: Het is verdorie warm na zo'n klim. Wat drink jij?

Vera: Nee, dank je. Ik niet. Ik heb dienst.

Lombard: Een goede secretaresse heeft altijd dienst.

Vera: Meen je dat? (*kijkt rond*) Wat opwindend!

Lombard: Wat?

Vera: Nu, dit - hier - alles. De geur van de zee - de meeuwen - het strand en dit verrukkelijke huis. Ik weet zeker dat ik hier de tijd van mijn leven zal hebben.

Lombard: (*glimlachend*) Dat denk ik ook. Ik denk dat we dat beiden zullen hebben. (*houdt zijn glas omhoog*) Cheers, je ziet er geweldig uit. (*Rogers komt van links binnen met twee koffers*)

Vera: (*tegen Rogers*) Waar is mevrouw Owen?

Rogers: Meneer en mevrouw Owen komen morgen pas uit Londen, Miss. Ik dacht dat u dat al wist.

Vera: Morgen.... maar....

Rogers: Ik heb hier een lijst van de gasten die verwacht worden, Miss. Wilt u die hebben? De tweede bootlading is net aangekomen.

Vera: (*pakt de lijst aan*) Dank je. (*Rogers gaat naar de vestibule*) Wat vervelend is dat nu. Zeg, je bent wel zo lief om mij te helpen, hè?

Lombard: Ik ben met geen stok van je weg te slaan.

Vera: Dank je. (*ze leest de lijst*) Eigenlijk gek, dat ze ons alleen met de eerste boot hebben gebracht en alle anderen met de tweede.

Lombard: Ik ben bang dat dat niet per ongeluk is gebeurd, maar dat het een kwestie van goeie planning is geweest.

Vera: Planning? Wat bedoel je?

Lombard: Ik heb de schipper wijsgemaakt dat het nergens voor nodig

was om op de anderen te wachten. Dat en een paar pond hadden een zeer positief effect op de goede man.

Vera: *(lacht)* Oh, dat had je niet moeten doen.

Lombard: Wees eerlijk, een opwindend stelletje is het nu niet bepaald. Toch?

Vera: Ik heb gehoord dat de jonge man nogal knap was.

Lombard: Een watje. Absoluut een watje. En heel, heel jong.

Vera: Ik veronderstel dat jij vindt dat een man van dertig veel aantrekkelijker is.

Lombard: Ik vind dat niet, schat, dat is zo. *(Marston komt van links binnen. Hij is aantrekkelijk, ongeveer drieëntwintig, rijk, verwend, niet erg intelligent)*

Marston: Te gek optrekje, zeg. *(hij wil Vera begroeten als zijn gastvrouw. Lombard staat naast haar alsof hij de gastheer is)*

Vera: *(geeft hem een hand)* Ik ben de secretaresse van mevrouw Owen. Ze is opgehouden in Londen en ik ben bang dat ze morgen pas hier kan zijn.

Marston: *(vaag)* Oh, jammer.

Vera: Mag ik u voorstellen aan kapitein Lombard, meneer... eh...?

Marston: Marston, Anthony Marston.

Lombard: Drankje?

Marston: Graag. *(Blore komt van links het balkon op. Hij is van middelbare leeftijd, zwaar gebouwd. Hij draagt wat schreeuwerige kleren en doet zich voor als een Zuid-Afrikaanse goudmagnaat. Zijn ogen schieten rond en hij merkt alles op)*

Lombard: Wat zal het zijn? Gin? Whisky, sherry?

Marston: Whisky, graag.

Blore: *(komt naar Vera en schudt haar hevig de hand)* Wat een prachtig huis hebt u hier.

Vera: Ik ben de secretaresse van mevrouw Owen. Ze is opgehouden in Londen en ik ben bang dat ze morgen pas hier kan zijn.

Lombard: Zeg maar ho!

Marston: Oh, gekkie!

Blore: Hoe maakt u het? *(hij gaat naar de mannen)*

Lombard: Lombard is mijn naam. Drankje, meneer....?

Blore: Davis. Ik heet Davis.

Lombard: Meneer Davis - meneer Marston!

Blore: Hoe maakt u het, meneer Marston? Leuk u hier te zien. Dank u, meneer Lombard, graag. Flinke klauterpartij hier naar boven. *(gaat naar midden achter)* Hela! Wat een uitzicht en wat een hoogte! Doet me weer aan Zuid-Afrika denken.

Lombard: *(kijkt hem aan)* Meent u dat? Welk deel?

Blore: Oh.... eh..... Natal, Durban, je weet wel.

Lombard: Echt waar? *(geeft hem zijn glas)*

Blore: Nu ja, op de geheelonthouders! Kent.... kent u Zuid-Afrika?

Lombard: Ik? Nee.

Blore: *(met nieuw zelfvertrouwen)* Ik kom ervandaan. Geboren in Natal.

Lombard: Interessant land, als ik de verhalen mag geloven.

Blore: Het mooiste land ter wereld, meneer. Goud, zilver, diamanten, sinaasappelen, alles wat een mens zich wensen kan. Een land overvloeiend van rozengeur en maneschijn. *(generaal McKenzie komt links het balkon op. Een echte, oude soldaat met een vriendelijk, vermoeid gezicht)*

McKenzie: *(aarzelt beleefd)* Eh..... hoe maakt u het?

Vera: *(staat op en gaat naar hem toe)* Generaal McKenzie, niet? Ik ben de secretaresse van mevrouw Owen. Ze is opgehouden in Londen en ik ben bang dat ze morgen pas hier kan zijn. Mag ik u voorstellen aan kapitein Lombard - meneer Marston en meneer.... *(McKenzie gaat naar de mannen)*

Blore: *(gaat naar hem toe)* Davis, mijn naam is Davis. *(geven elkaar de hand)*

Lombard: Whisky soda, meneer?

McKenzie: Eh.... graag. *(bekijkt Lombard)* In militaire dienst geweest?

Lombard: Vroeger in de King's African Rifles. Beetje te saai voor me in vreedstijd. Eruit gestapt.

McKenzie: Jammer. *(terwijl Lombard whisky inschenkt)* Ho! *(Miss Emily Brent komt van links op. Ze is een lange, slanke vrijgezel, met een onvriendelijk, argwanend gezicht)*

Emily: *(scherp tegen Vera)* Waar is mevrouw Owen? *(zet haar koffer op de linker sofa)*

Vera: Bent u Miss Brent? Ik ben de secretaresse van mevrouw Owen. Ze is opgehouden in Londen, vrees ik. *(Lombard gaat naar haar toe)*

Lombard en Vera: *(tegelijk)* Ze kan pas morgen hier zijn. *(ze kijken elkaar verlegen aan)*

Emily: Zo! Wat vreemd! Heeft ze de trein gemist?

Vera: Ik denk het. Wilt u iets drinken? Mag ik even voorstellen: kapitein Lombard - generaal McKenzie - meneer Marston. Ik denk dat jullie elkaar al op de boot hebben ontmoet. En dit is meneer....

Blore: Davis. Ik heet Davis. Zal ik uw koffer aannemen?

Lombard: Kan ik u iets inschenken? Droge Martini? Een glas sherry? Whisky soda?

Emily: *(ijzig)* Ik drink nooit alcohol.

Lombard: U drinkt nooit alcohol!

Emily: *(pakt haar koffer)* Ik hoop dat je je heel goed bewust bent, dat je

ons op de steiger hebt laten staan, jongeman.

Vera: Ik ben bang dat dat mijn schuld is, Miss Brent. Ik wilde....

Emily: Ik vind het buitengewoon vreemd dat mevrouw Owen hier niet is om haar gasten te begroeten.

Vera: *(glimlacht)* Misschien is zij een van die mensen die ongewild altijd treinen missen.

Blore: *(lacht)* Dat lijkt me goed mogelijk.

Emily: Helemaal niet. Zo is mevrouw Owen helemaal niet.

Lombard: *(luchtig)* Misschien was het de schuld van haar man.

Emily: *(scherp)* Ze heeft geen man. Ik wil graag naar mijn kamer.
(Rogers komt links binnen)

Vera: Natuurlijk. Ik zal met u meegaan.

Rogers: *(tegen Vera)* Mrs. Rogers is boven, Miss. Ze zal u wel uw kamer wijzen. *(Vera en Emily links af, Rogers links af. Wargrave komt links achter binnen)*

Lombard: *(gaat naar hem toe)* Ik ben bang dat onze gastvrouw en gastheer nog niet hier zijn, meneer. Mijn naam is Lombard.

Wargrave: Mijn naam is Wargrave. Hoe maakt u het?

Lombard: Hoe maakt u het? Drankje, meneer?

Wargrave: Ja, graag. Whisky.

Blore: *(gaat naar Wargrave)* Hoe maakt u het? Davis, mijn naam is Davis. Prachtig plekje hebt u hier zeg. Heel uniek.

Wargrave: Zeg dat wel - heel uniek.

Blore: Uw drankje, meneer. *(Wargrave legt zijn jas op de sofa, gaat zitten en neemt een slokje. Hij kijkt rustig in het rond)*

Marston: *(tegen Lombard)* Ouwe Badger Berkeley al op komen dagen?

Lombard: Wie zegt u?

Marston: Badger Berkeley. Heeft me hier bijgesleept. Wanneer komt hij?

Lombard: Volgens mij komt hij helemaal niet. Er staat geen Berkeley op de lijst.

Marston: De vuile oude oplichter! Heeft me laten zitten. Nu ja, het is een te gek eiland. Te gekke griet ook, die secretaresse. Zou de boel hier wat op moet vrolijken. Zeg, is er nog tijd om even te kleden voor het diner?

Lombard: Laten we maar eens zien.

Marston: Oh, gekkie!

Lombard: Toch is het een beetje knots dat de Owens niet op komen dagen.

Marston: Wat, knots? Volgens mij is dit een te gekke plek om vakantie te houden. Toch? *(Marston en Lombard links af. Blore slentert het balkon op, kijkt aandachtig de kamer weer in en gaat rechts van het balkon af als generaal McKenzie en Wargrave met elkaar staan te*

praten. Wargrave blijft als een boeddha zitten. Hij observeert McKenzie, die wat verloren staat te kijken en afwezig aan zijn snor trekt. McKenzie heeft een zitstok bij zich. Hij bekijkt hem aandachtig, opent hem half en doet hem dan weer dicht)

Wargrave: Waarom gaat u niet zitten?

McKenzie: Nu, om je de waarheid te zeggen, zit u op mijn plaats.

Wargrave: Oh, sorry. Ik wist niet dat u bij de familie hoorde.

McKenzie: Dat is ook weer niet helemaal het geval. Om eerlijk te zijn, ik ben hier nog nooit eerder geweest. Maar, weet u, ik woon in de Benton Club - de laatste tien jaar al. En mijn stoel staat ongeveer op die plaats. En ik kan er niet aan wennen ergens anders te gaan zitten.

Wargrave: Het wordt een beetje een gewoonte. *(hij staat op en gaat naar rechts)*

McKenzie: Zeg dat wel. Dank u. *(hij gaat links zitten)* Nu ja, het is niet zo goed als op de Club, maar het kan erbij door. *(vertrouwelijk)* Om u de waarheid te zeggen, ik was wel een beetje verbaasd toen ik die uitnodiging kreeg. Heb de laatste vier jaar niet meer zoiets gekregen. Ik vond het buitengewoon attent van hen.

Rogers: *(komt links binnen. Pakt de jas van Wargrave van de sofa)* Mag ik uw sleuteltjes, meneer?

Wargrave: Kun je me ook vertellen of Lady Constance Culmington hier wordt verwacht? *(geeft de sleutels)*

Rogers: *(verrast)* Lady Constance Culmington? Ik geloof het niet, meneer. Tenzij ze met meneer en mevrouw Owen meekomt.

Wargrave: Oh.

Rogers: Neem me niet kwalijk, meneer. *(pakt de jas van de generaal)* Mag ik uw sleutels ook, meneer?

McKenzie: *(staat op)* Nee, dank je. Ik pak zelf wel uit.

Rogers: Om acht uur is het diner, meneer. Zal ik u uw kamer wijzen?

McKenzie: Graag. *(McKenzie gaat links af. Rogers houdt de deur voor hem open. Wargrave volgt hem en kijkt daarbij ontevreden rond. Rogers na hen af. Geluid van meeuwen. Na een moment komt dokter Armstrong links het balkon op, gevolgd door Narracott, die zijn koffer draagt. Armstrong is een bemoeizieke, aardig uitziende man van vierenveertig. Hij ziet er vermoeid uit)*

Narracott: Daar zijn we dan, meneer. Ik zal Rogers roepen. *(links af. Armstrong kijkt rond, knikt instemmend, kijkt uit over zee. Dan komt Narracott terug. Armstrong geeft hem een fooi. Narracott midden links af. Armstrong gaat op de bank rechts zitten. Blore komt van rechts op het balkon, blijft staan als hij Armstrong ziet)*

Blore: *(gaat naar hem toe)* Hoe maakt u het? Davis. Davis is mijn naam.

Armstrong: Ik heet Armstrong.

Blore: Dokter Armstrong, geloof ik.

Armstrong: Ja.

Blore: Dacht ik al. Vergeet nooit een gezicht.

Armstrong: Vertel me nu niet dat ik een van mijn patiënten vergeten ben.

Blore: Nee, nee, helemaal niet. Ik heb u eens in de rechtszaal gezien, toen u een verklaring aflegde als getuige-deskundige.

Armstrong: Oh, ja? Bent u geïnteresseerd in rechten?

Blore: Nu ja, ziet u. Ik kom uit Zuid-Afrika. En natuurlijk hebben de wettelijke zaken in dit land de belangstelling van een koloniaal.

Armstrong: Ja, ja. Natuurlijk.

Blore: Een drankje?

Armstrong: Nee, dank u. Raak ik nooit aan.

Blore: Vindt u het erg als ik er een neem? Mijn glas is leeg.

Armstrong: Helemaal niet.

Blore: *(schenkt zichzelf wat in)* Ik heb het eiland eens bekeken. Het is hier schitterend, vindt u niet?

Armstrong: Prachtig. Ik dacht nog toen ik hierheen reed, wat een oord van vrede is dit toch.

Blore: *(gaat naar hem toe, kijkt hem van dichtbij in het gezicht)* Veel te vredig voor sommige mensen, zou ik bijna zeggen.

Armstrong: *(gaat naar links)* Zo rustig. Het kalmeert de zenuwen. Ik ben zenuwspecialist, weet u.

Blore: Ja, dat weet ik. Bent u met de trein gekomen? *(loopt naar hem toe)*

Armstrong: *(naar raam links achter)* Nee, met de wagen. Ben onderweg even bij een patiënt aangewipt. Flinke vooruitgang -prima response.

Blore: *(gaat naar hem toe)* Dat moet toch nog altijd een 200 mijl zijn, of niet? Hoelang hebt u daarover gereden?

Armstrong: *(gaat naar midden achter)* Ik heb het rustig aan gedaan. Ik doe het altijd rustig aan. Slecht voor de zenuwen. Eén of andere ongemanierde knaap reed me bij Amesbury in de buurt bijna in de sloot. Schoot langs me heen met wel tachtig mijl per uur. Stomme manier van rijden. Ik wou dat ik zijn nummer opgeschreven had.

Blore: *(loopt achter hem aan)* Ja, er zouden veel meer mensen moeten zijn die de nummers van die doodrijders noteren.

Armstrong: Ja. Neem me niet kwalijk, maar ik moet even meneer Owen spreken. *(schiet links de deur uit)*

Blore: *(roept hem na)* Oh, maar, meneer is er nog.... *(hij trekt aan het belkoord naast de deur. Drinkt zijn glas leeg en zet het op de linker sofa. Rogers komt bijna onmiddellijk binnen)*

Rogers: Hebt u gebeld, meneer?

Blore: Ja, hang mijn hoed even weg, wil je? Hoe laat is het diner?

Rogers: Om acht uur, meneer. *(pauzeert)* Over een kwartier. Ik denk dat men zich vanavond niet speciaal om hoeft te kleden.

Blore: *(familiair)* Je hebt een leuke job, hier.

Rogers: *(stijfjes)* Ja, dank u, meneer.

Blore: Al lang hier?

Rogers: Een kleine week, meneer.

Blore: Niet langer? Je kent de gasten dus eigenlijk nauwelijks.

Rogers: Klopt, meneer.

Blore: Oude vrienden van de familie?

Rogers: Ik kan het werkelijk niet zeggen, meneer.

Blore: Mooi. Oh, Rogers....

Rogers: Ja, meneer?

Blore: Rogers, kun jij vanavond een paar sandwiches en een fles bier naar mijn kamer brengen? Ik krijg een ontstellende honger van die zeelucht.

Rogers: Ik zal mijn best doen, meneer.

Blore: Rogers, ik zal zorgen dat je ervoor wordt beloond. Waar is mijn kamer?

Rogers: Ik zal u erheen brengen, meneer.

Blore: Heel goed. Kan ik me meteen even wat oprispen. *(beiden links af. Mrs. Rogers komt links uit de eetkamer. Ze pakt het glas van de sofa en van de tafel links achter en brengt die naar rechts voor. Rogers komt binnen met een blad met acht glazen)*

Mrs. Rogers: *(neemt de glazen van het blad en Rogers zet de vuile glazen er weer op)* Oh, ben je daar, Rogers. Je moet die vuile glazen wegbrengen. Je laat het smerige werk altijd aan mij over. Ik zit me daar met een viergangen diner opgescheept en er is niemand om mij te helpen. Kom jij me maar eens een handje helpen met het opdienen. Overigens, met wie was je daar net aan de praat?

Rogers: Davis, een Zuid-Afrikaanse meneer. Geen echte heer als je het mij vraagt - en geen geld ook.

Mrs. Rogers: Ik mag hem niet. Ik mag eigenlijk geen van allen. Geef mij dat stel maar dat we in het kosthuis hadden.

Rogers: Davis doet net of hij miljonair is of zoiets. Moet je zijn ondergoed zien. Zo goedkoop als het maar kan.

Mrs. Rogers: Zoals ik al zei, ik vind dat we slecht behandeld worden. De bezoekers komen vandaag allemaal en de dienstmeisjes morgen pas. Wat denken ze wel dat wij zijn?

Rogers: Hoe dan ook, het geld is goed.

Mrs. Rogers: Dat moest er nog bij komen! Ik moet er toch niet aan denken om weer als dienstmeid te werken, als het niet goed zou betalen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto